ilericiler, demokratlar, yurtseverler sosyalistler, ulusal bağımsızlık bayrağını yükseltmek için

NATO'YA HAYIR MİTİNGİNE KATILALIM

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe - ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇİĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

Sayı: 27
14 Nisan 1978
250 kuruş

22 Nisan Cumartesi Tandoğan ANKARA TİP GENEL BAŞKANI BORAN KONUŞACAK

TİP'in "NATO'ya hayır" kampanyası geniş destek görüyor

NATO, ULUSAL BAĞIMSIZLIĞA VURULMUŞ BİR ZİNCİRDİR

Afişler...

NATO'YA HAYIR ve BAĞIMSIZ TÜRKİYE afişleri yurdun dört bir yanında duvarları doldurdu. TİP üyeleri baskılardan yılmadan çalışmalarını yürütüyorlar.

Bildiriler...

NATO'nun iç yüzünü açıklayan bildiriler, meydanlarda, fabrikalarda, köylerde yüzbinlerce kişiye dağıtılıyor, TİP'in kampanyası büyük ilgiyle karşılanıyor.

● TİP Genel Başkanı Behice Boran, Başbakan Ecevit'e yazdığı mektupta, "Türkiye'nin güvenliği ve ulusal çıkarları NATO'dan çıkılmasını emretmektedir. Silahlı kuvvetlerimizin eğitim ve savaş araç, gereç ve silahları bakımından bir dış kaynağa bağlı kalmaması ve yurt savunması gereklerine uygun bir ulusal savunma kavramının geliştirilip uygulanabilmesi de ancak böyle mümkün olacaktır.

NATO'nun yirmidokuzuncu yılını tamamladığı bugün, antlaşmanın öngördüğü üzere bir yıl öncesinden ihbarda bulunarak Türkiye'nin NATO ittifakından ve örgütünden çıkmasının sağlanmasını Türkiye İşçi Partisi adına arz ve talep ederim." dedi.

● Türkiye İşçi Partisi'nin "NATO'ya Hayır Kampanyası" geçtiğimiz haftalarda yurdun dört bir yanında afişlerle, toplantılarla, bildirilerle yoğun bir biçimde gelişti.

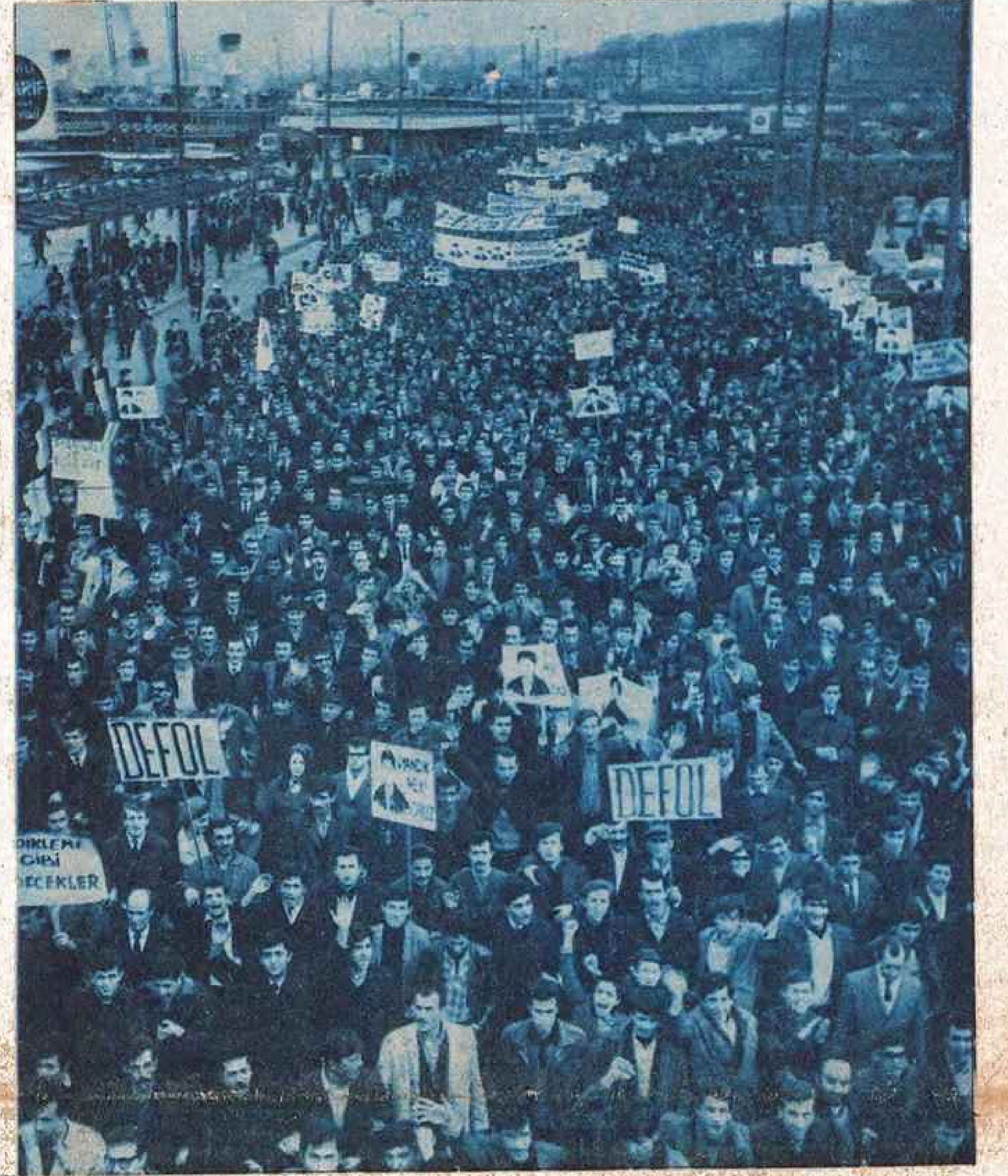
● İşçiler, memurlar, öğretmenler, teknik elemanlar, gençler ve örgütleri NATO'ya karşı çıktılar.

● Türkiye'nin çeşitli lise ve yüksek okullarında "NATO'ya Hayır" forumları düzenleniyor. Bursa'da demokratik kuruluşlar NATO'ya karşı imza kampanyası açtılar.

● Türkiye İşçi Partisi'nin kampanyası karşısında polis sert tepkiler gösterdi, bir çok yerde 200'ü aşkın Parti üyesi göz altına alındı, işkence gördü, TİP İstanbul İl Merkezi tomsonlu ve çelik yelekli polisler tarafından iki kez kuşatılarak basılmak istendi.

TİP'in kampanyası 23 Nisan'a kadar sürecek ve 22 Nisan Cumartesi günü, Ankara Tandoğan'da yapılacak olan mitingle noktalanacak.

(Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi ve yorum 4. sayfada)

TİP emperyalizme karşı mücadelenin de öncüsüdür

Türkiye İşçi Partisi, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık ve sosyalizmin bayrağını 1971 öncesinde de yükseltmişti, TİP düzenlediği miting ve gösterilerle, parlameto içindeki mücadelesiyle emperyalizmin halka düşman yüzünü sergilemişti.

ONBEŞ GÜNDE BİR

KORE'DEN... NATO'YA

Yıl 1950; aylardan Temmuz. Amerika ve onunla birlikte emperyalist kapitalist sistem savaş sonu ekonomisine rahatlıkla geçememesinin sonucu, ilk önemli bunalımının içinde. Mevzii de olsa bir savaş, onunla birlikte yaygın soğuk savaş havası ve silahlanma yarışı, bunalımdaki ekonomilere bir çıkış noktası sağlayabilir. Bu koşullarda Kore savaşı patlak veriyor.

Asya ve Afrika'daki sömürgeler henüz kurtuluşlarını görünüşte bile olsa - gerçekleştirebilmiş değil. Ve Birleşmiş Milletler'de emperyalist Batının yörüngesindeki uluslar hâlâ çoğunlukta. Bu durumda, Birleşmiş Milletler'de devamlı olarak sosyalist sistem aleyhine karar çıkmasından dolayı sosyalist ülkeler toplantıları boykot etmişler bir süre için. Savaş bu boykot sırasında çıkartılıyor ve Amerika Kuzey Kore'nin Güney'e saldırdığı bahanesiyle, Birleşmiş Milletler'in güneyi desteklemesi ve bu desteğin asker göndererek de yapılabileceği konusunda karar çıkartıyor. NATO kurulmuş, fakat NATO üyesi ülkeler bile Amerika'nın yüzü suyu hürmetine, asker gönderme taraflısı değiller. Çünkü İkinci Dünya Savaşı'nın anıları, izleri henüz çok canlı ve halklar barış istiyor. Amerika ise gücünü göstermek için mümkün olduğu kadar çok ülkenin Kore'ye asker göndererek Amerikalıların yanında fiilen savaşa katılmasını istiyor.

Türkiye ise gerçi büyük savaşa katılmamış, ama savaşın bütün dolaylı etkileri, karaborsa, hacıağa denilen savaş zenginleri, açlık, yokluk, sıtma, tifüs, tüberküloz alıp yürümüş. Savaştan sonra emekçi halkın artan tepkisiyle karşılaşan egemen sınıflar ve iktidardaki Halk Partisi bir yandan göstermelik bir çok partileşmeye yönelirken, bir yandan da sırtını emperyalist ülkelere iyice

Nihat SARGIN

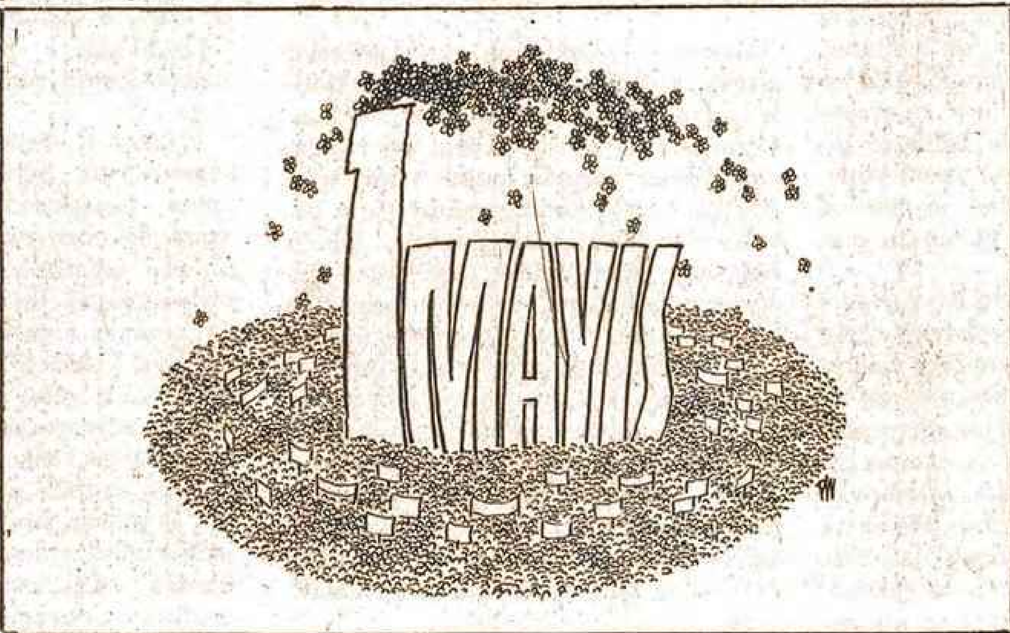
(Devamı 4. sayfada)

1 Mayıs hazırlıkları sürüyor

Dünya İşçilerinin Birlik ve Dayanışma Günü 1 Mayıs'ı kutlamak üzere DİSK tarafından İstanbul'da 1 Mayıs (Taksim) alanında düzenlenecek olan gösterilerin hazırlıkları tüm yurtta sürüyor. DİSK'e bağlı sendikalar çeşitli fabrikaların işçileri, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar ve tüm emekçiler 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyorlar. Demokratik kitle örgütlerinin hazırlıklarıyoğun bir biçimde sürüyor.

TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, Parti örgütüne yolladığı genelgede "Daha önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da üyelerimiz ve aday üyelerimiz, bağlı oldukları sendika ve kitle örgütünün flaması altında bu gösteriye aktif olarak katılacaklardır" dedi. Sargın daha sonra şu görüşlere yer verdi.

"İşçi sınıfı ve emekçi halkımız 1 Mayıs günü bilinçli ve kararlı tutumu ile faşizme bir kez daha "dur" derken, arkasındaki yerli yabancı büyük sermaye sınıfına karşı sınıfsal gücünü bir kez daha gösterecek, katliamda ve benzeri olaylarda hayatlarını yitiren kardeşlerimizin de boşuna ölmediğini bir kez daha kanıtlayacaktır."

1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında!

1 Mayıs 78'de 1 Mayıs alanında yine yüzbinler toplanacak, emperyalizm ve faşizme karşı bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin bayrağı bir kez daha yükselecek.

TANİLLİ'YE SIKILAN KURŞUNLAR BİLİME SIKILMIŞTIR

Faşistlerce kurşunlanan Server Tanilli

"Devlet, egemen sınıfların diğer sınıflar üzerindeki baskı aracıdır." Hukuk Fakültesi Doçenti Server Tanilli, dürüst cesur bir bilim adamı olarak çağının kendisine yüklediği sorumlulukların bilinciyle devletin tanımını böyle yapıyordu Anayasa dersinde. Ve "devletin, toplumda barışı sağlamak için değil, hakim sınıfların çıkarlarını korumak için varolduğunu" anlatıyordu öğrencilerine.

Ve olaylar söylediklerini doğruladı. Egemen sınıfların kurumları kendi çıkarlarını korumak için bir bilim adamını, Server Tanilli'yi susturmak istedi. Önce Profesörler Kurulunun onayladığı prof.luk hakkı Üniversite Senatosunca engellenmek istendi. Sonra Uygarlık Tarihi kitabı hakkında dava açıldı. Eski MİT görevlisi Naci Gür'ün de bulunduğu mahkeme heyetinde faşistlerin tanıklığıyla yargılandı. Burada da susturamadılar ve Tanilli "çağına ve toplumuna karşı görevini yerine getirmiş bir hocanın huzuru içinde" beraat etti. Onu susturamayacaklarını anlayanlar bu sefer onun varlığını kaldırmaya yöneldiler. Bilime düşman eller onun kişiliğinde bilimi kurşunladılar. Ama yine susturamadılar, susturamayacaklar!

Amerika'nın eski savaş bakanı ülkemizi teftiş ediyor

kılçık

Faşist Hareket Partisi fiyaskoyla biten "Büyük Yürüyüş"ten sonra "Zulüm, işkence, kıyım ve faşizme karşı" yürüyüş yapacağını açıkladı.

Sahtekarlığın bu kadarına da pes doğrusu.

Bari yürüyüşte "MHP KAPATILSIN..." diye slogan da atsınlar da tamam olsun. ★

Dünya Bankası Başkanı ve eski Amerika Savaş Bakanı Mc Namara, Türkiye'yi teftiş etmeye geldi. Ülkemizin ekonomisini kontrol edip, proje karşılığında para verip veremeyeceğini bildirecek olan Mc Namara, Türkiye'ye bol para vaadetti.

Maliye Bakanı Müezzinoğlu'nun IMF ile imzaladığı "niyet mektubu"ndan sonra, uluslararası emperyalist kredi kuruluşları'nın Türkiye'ye "yeşil ışık" yaktıkları sermaye basınında övünülerek anlatılıyor. Bu nasıl yeşiy ışıktır ki, ülkemizi milyonlarca dolar yeni borcun altına sokuyor? Böyle ışık olmaz olsun... Sonunda bu borçların yükü vergi olarak, pahalılık olarak yine biz emekçilerin sırtına binecek olduktan sonra...

ÇARK

1 Mayıs'a doğru...

1 Mayıs, tüm dünya işçilerinin ve emekçilerinin mücadelelerindeki birlik ve dayanışmanın simgeleştiği bir gün. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri elli yılı aşkın bir aradan sonra ilk kez 1976 yılı 1 Mayıs'ında bugünü güçlü ve görkemli bir şekilde kutladı. Taksim alanını dolduran yüzbinler uluslararası barış ve silahsızlanma, ulusal bağımsızlık, faşist saldırı ve cinayetleri protesto ve demokratik hak ve özgürlükler için haykırdılar: Yaşasın 1 Mayıs.

8 saatlik işgünü için mücadele amacıyla başlayan 1 Mayıs eylemleri, bugün, dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketlerinin aralarındaki dayanışmanın güçlendirilmesi boyutlarına yükseldi.

1 Mayıs, tüm sömürü ve baskılardan kurtuluşun sembolü oldu. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri de bu mücadelede gittikçe artan bir bilinçlenme, örgütlenme ve kararlılıkla yerini alıyorlar.

Faşist odaklar işçi sınıfının ve emekçilerin bu büyük mücadelesine kanlı tertipler ve baskılarla karşı çıkmaya çalışıyorlar. Böylece onları yıldırmaya, mücadeleden geri itmeye, örgüt saflarını dağıtmaya girişiyorlar. Bu amaçla 1 Mayıs 1977'de Taksim alanını dolduran 100 binlerin üzerine hiç gözlerini kırpmadan ateş açtılar. Bir çoklarımız öldü, bir çoklarımız yaralandı. Sandılar ki bir daha 1 Mayıs kutlanamaz. İşçi sınıfı ve emekçiler yılarlar, mücadele safları korku ve paniğe kapılarak geriler. Böylece onlar da sömürülerini kat be kat arttırırlar.

İşçi sınıfı ve emekçiler, yılmadıklarını, tersine her türlü sömürü ve baskıya karşı kararlılıklarının daha da arttığını 1978 1 Mayıs'ına hazırlanarak gösteriyorlar. Önümüzdeki 1 Mayıs, 1977 katliamına bir cevap olacaktır. Legal ve illegal faşist örgütleriyle, maocu bozkurtlarıyla kurdukları ihanet cephesi, her geçen gün artan gücümüzle kaçınılmaz sonlarına doğru itileceklerdir.

NATO'su, CENTO'su, ikili anlaşmaları, üsleri, casusluk tesisleri, nötron bombalarıyla, legal, illegal faşist örgütleriyle, maocu beslemeleriyle karşımıza çıkan egemen sınıflar tüm bunlara rağmen korkuyorlar. Bu haksız sömürü düzeninin yıkılacağından korkuyorlar. Onun için saldırıyorlar, vuruyorlar, öldürüyorlar.

1 Mayıs 1978, 1977 katliamına vurulmuş bir şamar olacak. Onlara mücadele bilincimizi ve kararlılığımızı göstereceğiz. Ulusal bağımsızlık için demokrasi için, sosyalizm için haykıracağız: Kahrolsun emperyalizm ve faşizm! Yaşasın dünya sosyalist sistemi! Yaşasın uluslararası işçi sınıfı hareketi! Yaşasın 1 Mayıs!

Her türlü sömürü ve baskıdan kurtulmuş sosyalist Türkiye için haydi 1 Mayıs Alanına.

Yavuz ÜNAL

GÖREV muhabirleri Paşabahçe Cam Fabrikasında anket yaptılar

İŞYERİNDE ÇALIŞMA KOŞULLARI DÜZELTİLMELİDİR

ANKET

ESKİ DÖNEM SÖZLEŞME SÜRESİ VE ALINAN HAKLAR	(1-1-1975) (31-12-1977)	YENİ DÖNEM TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNDEN İSTENİLEN	
Sözleşmenin Süresi	2 Yıllık	Sözleşmenin Süresi	2 Yıl
Sağlanan Ücret zammı	1 Yıl 5 TL. 2 Yıl 5 TL.	İstenilen Ücret zammı	1 Yıl 15 TL. 2 Yıl 15 TL.
Yıllık izin süresi	a) 15 Gün b) 21 Gün c) 27 Gün	Yıllık izin süresi	30 Gün
İkramiye	Yılda 3 Maaş	İkramiye	6
Gece vardiya Zammı	125 Krş.	Gece vardiya Zammı	500 Krş.
Yemek Yardımı	15 TL.	Yemek Yardımı	30 TL.
Doğum Yardımı	750 TL.	Doğum Yardımı	1500 TL.
Ölüm Yardımı	Normal: 4000 TL. İş kaz.: 10.000 Yakını: 1800 TL.	Ölüm Yardımı	20.000 TL. 50.000 TL. 10.000 TL.
Evlenme Yardımı	1200 TL. 7 Gün izin	Evlenme Yardımı	15 Gün 5000 TL.
Çocuk Zammı	50 TL.	Çocuk Zammı	100 TL.
Yakacak Yardımı	700 TL.	Yakacak Yardımı	2500 TL.
Eğitim Teşvik Yardımı	İlk: 300 TL. Orta: 600 TL. Lise: 700 TL. Yük.: 1100 TL.	Eğitim Teşvik Yardımı	1000 TL. 2000 TL. 3000 TL. 5000 TL.
Yıllık Ücretli İzin yardımı		Yıllık Ücretli İzin Yardımı	2000 TL.
Askerlik yardımı	1000 TL.	Askerlik Yardımı	2000 TL.
İşyeri Disiplin Kurulu	2 İşveren 2 Sen. Temsilcisi	İşyeri Disiplin Kurulu	2 İşv. 3 İşçi

GÖREV (İstanbul)- Paşabahçe Şişe Cam fabrikasında 1.1.1978 tarihinde yeni bir toplu iş sözleşme dönemi başlamıştır. 1 aylık üretimin 9 aylık devrede yapıldığını söyleyerek sömürünün gün geçtikçe artırıldığını açıklayan müdürlerin bulunduğu bu işyerinde Türk-İş'e bağlı Kristal-İş sendikası yıllardan beri yetkilidir. Mamullerini Türkiye'nin bütün ihtiyacını karşıladıktan sonra, dışarıya ihraç ederek çok büyük kârlar sağlayan bu fabrikada Kristal-İş sendikası sadece aidat sendikacılığı yapmaktadır. Bu sarı sendika işverenle ortak bir çalışma düzeni yürütmektedir. Bugüne kadar bu işyerinde yapılan toplu sözleşmeler işverenin isteği doğrultusunda gerçekleştirildiğinden, sağlanan ücretler son derece düşüktür. Sendika içinde demokratik ilkeler uygulanmadığından işveren - sendika yöneticisi ikilisine karşı çıkanlar derhal işten atılmaktadır. Türkiye'deki diğer fabrikalara göre son derece geri bir toplu sözleşmeye sahip işçilerin, şimdiye kadar toplu sözleşme konusunda görüşleri alınmamıştır.

Bu yüzden işçilerin ekonomik sorunlarını ortaya koyabilmek ve bu toplu sözleşmede istedikleri hakları tespit edebilmek için bir anket düzenledik. Bu ankete gelen cevaplar sistemli bir biçimde incelendi. Bu cevaplarda yeni toplu sözleşmede istenen ekonomik-demokratik hakların yanı sıra bu zamana kadar çözüm getirilmemiş çalışma koşullarının da düzeltilmesinin gerekliliği ortaya çıktı. Anketin sonucu bütün gelen cevapların ortalamasıdır.

PAŞABAHÇE CAM SANAYİİ A.Ş.

Paşabahçe Cam Sanayii A.Ş., züccaciye, kristal, aydınlatma malzemesi ve özel cam kap üretiminde ülkemizde tekel durumunda. 80 milyon TL sermayesi var. Sermayesinin % 91'si Türkiye İş Bankasına ait. Fabrikanın bağlı olduğu şişe cam holdingin hissesinin % 90'ı yine Türkiye İş Bankasına ait. İş Bankasının sermayesinin ise % 28'i CHP'ye, % 34'ü İş Bankasında çalışanların kurduğu sandığa ait. İş Bankası yönetim kurulunda CHP'den 3 üye, banka personelinden 4 üye Maliye Bakanlığının hazine temsilcisi olarak tayin ettiği 3 üye var.

Fabrikanın ortakları % 70 ile T. Şişe Cam Fabrikası A.Ş., % 29,8 ile Türkiye İş Bankası, % 2 ile diğerleri.

Fabrikada 1966 ve 1971 yıllarında iki grev oldu. 1966 grevine 2300 işçi katıldı. İşyeri sendikası Kristal-İş'in bağlı olduğu Türk-İş önce grevi destekledi ve para yardımı yaptı. Daha sonra greve karşı çıktı. Demirel hükümeti grevi 1 ay erteledi. Türk-İş bu grev yüzünden kendi politikasına karşı çıkan 5 sendikacıyı geçici ihraç isteğiyle onur kuruluna verdi. Bu olayların DİSK'in doğumunda önemli yeri vardır.

1971 grevi 57 gün sürdü ve bu grevde bir işçi öldürüldü.

Şimdi işyerinde 2 sendika var. Türk-İş'e bağlı Kristal-İş ve DİSK'e bağlı Hür Cam-İş. Hür Cam-İş şube yöneticilerinin yanlışları sonucu sarı Kristal-İş'in etkinliği kırılamadı.

Ama Paşabahçe'de işçi sınıfı mücadelesi işçi sınıfının politik örgütü Türkiye İşçi Partisi önderliğinde sürdürülüyor.

Anket sonuçları:

Çalışma koşullarının düzeltilmesi

- Yemekler bozuk ve kalitesizdir.
- Banyo ve tuvaletler kirlidir.
- Fabrika içinde duman ve anormal sıcaklık nedeni ile hava kirliliği son derece fazladır.
- Makine ve motorların sağır edici gürültüsünü engelleyecek hiç bir şey yoktur.
- Meydancıların yokluğu nedeni ile yerdeki yağ ve cam kırıkları iş kazalarına yol açmaktadır.
- Tezgahlarda çalışanlar kadro eksikliği yüzünden zamanında yemek yiyememektedirler.
- İşçiler branşına göre çalıştırılmamaktadır.
- Yıllık izin zamanında verilmemektedir.
- Günlük acil durumlarda izin verilmemekte veya çok büyük zorluklar çıkarılmaktadır.
- Doktor istirahatında bulunan işçilere işverence tehdit edici yollarla işbaşı yaptırılmaktadır.
- İşe geç kalanlar için İş Kanununun maddeleri uygulanmamaktadır.
- Toplu sözleşmenin maddeleri muğlak olduğu için işverenlerin keyfi uygulamasına engel olunmalıdır.

Sözleşmede istenen yeni haklar:

- Kıdem tazminatının 45 güne çıkarılması.
- Genel tatillerde (bayram tatili gibi) zorunlu çalışmanın kaldırılması.
- Tazminatlı veya tazminatsız işten çıkarılmanın engellenmesi.
- İstifa veya işin son bulması halinde kıdem tazminatının işçiye ödenmesi
- Taşıt yardımı konusunda servis veya ücretinin sağlanması.
- Çalışan işçi kadınların çocukları için kreş açılması.
- Yeni asgari ücretten doğan farkın işçi ücretlerine eklenmesi.
- Teknik öğretim kursu öğrencilerinin sendikalaşma hakkı.
- Askerlik dönüşü, geçmiş hakları muhafaza edilerek eski işine dönme hakkı.
- Goble servisinde dinlenme müddetinin 30 dakikaya çıkarılması
- 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak kabul edilmesi.
- Toplu sözleşmeden önce işçilerin talepleri tesbit edilmeli ve toplu sözleşme imzalanmadan evvel anlaşma konusunda işçilerin ONAYI alınmalı.

DEMOKRATİK HAKLAR

- Sendika seçme özgürlüğü, referandumun yasallaşması.
- Lokavtın kaldırılması.

EKONOMİK TALEPLER:

- Birinci yıl: 15 TL., ikinci yıl 15 TL.
- Altı maaş ikramiye (yılda)
- Yıllık izin: 30 gün
- Yıllık ücretli izin yardımı: 2000. TL.
- Gece vardiya zammı: 500 kr/saat.
- Yemek yardımı: 30. TL.
- Doğum yardımı: 1500. TL.
- Evlenme yardımı: 5000. TL., 15 gün izin
- Çocuk zammı: 100. TL.
- Yakacak zammı: 2500. TL.
- Askerlik yardımı: 2000.TL.
- Ölüm yardımı. Normal: 20.000 TL., İş kazası: 50.000 TL., Yakını: 10.000.TL.
- Eğitim teşvik yardımı: İlk : 1000.TL. Orta: 2000. TL. Lise: 3000. Yüksek: 5000. TL.
- Disiplin kurulu: 2 işveren / 3 işçi

25 İŞÇİ BERAAT ETTİ

Petkim iş yöneticilerinin sahip çıkmadığı dava sona erdi

GÖREV (Bandırma)- Petrol-İş sendikasının örgütlü bulunduğu Bandırma'daki Etibank Sülfürikasit Fabrikasında işçiler, bu sendikadan ayrılarak Petrol Kimya-İş Sendikasına üye olmuşlar ve sendikanın örgütlenmesi kısa zamanda tamamlanmıştı. İşyerinde devrimci bir sendikanın örgütlenmesini hazmedemeyen işveren temsilcileri işçiler üzerindeki antidemokratik baskıları arttırarak onları Petrol Kimya-İş'ten istifaya zorladı. Bunun üzerine işçiler 10 Ekim 1975 günü topluca direnişe geçerek işbaşı yapmamışlardı. Ancak işverenin bu direnişten dolayı hiçbir işçinin işten atılmayacağını vaadetmesi, bu konuda yazılı teminat vermesi üzerine 21 Ekim günü işbaşı yapılmıştı. Ne var ki verdiği söze rağmen işveren 25 işçinin iş akdini feshetmişti. Bununla da kalmayarak durumu adliyeye intikal ettirerek bu 25 kişiden davacı olmuştu. Bunun üzerine bu 25 işçi hakkında ticaret serbestisini engellemek, işi durdurmak gerekçeleriyle TCK'nun 201. maddesine muhalefetten dava açılmıştı.

Bu arada Petrol Kimya-İş sendikası DİSK kararıyla Petkim-İş sendikasına ilhak ettirilmiş ve sendika başkanı Mehmet Kılınç sendika içinde tasfiye hareketlerine başlamıştı.

Sendika içinde Kılınç'ın tasfiye ettiği Türkiye İşçi Partisi üyesi avukat Nurdan Orpen sendikayla hiçbir ilişkisi kalmamasına rağmen olayı Parti çalışmasının kendisine yüklediği bir görev olarak kabul etmiş ve davalara sahip çıkarak takip etmişti. 2.5 senedir süren dava nihayet geçtiğimiz hafta sona ermiş ve işçilerin hepsi mahkemede beraat etmişlerdir.

LİCE Belediye Meclisi Üyesi

Hasan Bayhan

"BELEDİYEMİZİ HALKIN BELEDİYESİ YAPACAĞIZ"

Türkiye İşçi Partisi Lice İlçe Yönetim Kurulu üyesi iken, mahalli seçimlerde Belediye Meclis Üyeliğine seçildiniz. Belediyenin başlıca sorunlarını ve neler yapacağınızı kısaca anlatır mısınız?

Belediye Meclisine benimle birlikte diğer Partili arkadaşlarımın seçilmesi şu açıdan önemlidir. Seçilmemizle ve bundan böyle ilçemizde işçi ve emekçilerin kendi Partilerinde seçilerek diğer alanlarda olduğu gibi yerel yönetimlerde de etkin olmaları ve giderek egemen olmalarının bir ön adımı oluyor.

Bu durumu belirttikten sonra, belediyemizin sorunlarını açıklamaya çalışayım. Bugüne kadar belediye halkın gözünde bir sır küpü durumundaydı. Bundan böyle belediyeyi bu anlayıştan çıkarıp halkın belediyesi durumuna getirmek bizim görevimizdir. Belediye ile halk arasındaki ilişkiyi pekiştirmek ve geliştirmek başlıca görevimiz olacaktır. İşçilerin, emekçilerin istem ve önerileri ve eleştirilerini belediyeye ulaştırmak karşılıklı olarak yapabildikleri - mizle yapamadıklarımızı onlara anlatmak ve böylelikle belediyeyi emekçi halkın denetimine sokmak mümkün olur. Bu doğrultuda bugüne kadar belediye meclisi toplantılarımızı halka açık olarak yaptık. Bundan sonra da toplantılarımızı bu şekilde yapacağız.

Halkımızın isteklerini ve dileklerini alarak, belediyenin gücü ve olanaklarını da anlatarak halk-belediye bütünleşmesini sağlamak başlıca görevimizdir. Bunun dışında halkın temel ihtiyaçları olan yiyecek maddelerinin belediyemiz tarafından dağıtımı gerekmektedir. İşçi, emekçilerin hayat düzeylerini geliştirici tedbirlerin alınması sözkonusudur. Bunu gerçekleştirmek için bugünden girişimlerde bulunduk. Un, ekmek, tuz, gaz, şeker gibi temel ihtiyaç maddelerinin belediye tarafından sağlanarak halka ucuz fiyatla satılmasını sağlamak için tüm imkanlarımızı seferber edeceğiz. Şimdilik un belediye tarafından sağlanarak piyasadan daha ucuz bir fiyatla halka dağıtılmaktadır.

Lice'nin deprem nedeniyle önemli sorunları vardır. Su, başlı başına bir sorunumuzdur. Depremden önce Dercim (Yeşilburç)tan çıkan su depremden sonra Lice'ye kanalların bozulması nedeniyle getirilemedi. Bunu biran önce çözüme bağlamak için tüm imkanlarımızı sonuna kadar kullanacağız. Ayrıca mevcut suyumuzda ihtiyaçlarımızı karşılamıyor. Kenar mahallelerin önemli sorunlarından birisi de budur.

Ulaşım konusunda önemli sorunlarımız vardır. Belediye sınırları içinde kalan mezraların yol sorununu kısa zamanda çözmeye çalışacağız. Ayrıca onların rahatlıkla şehre gelip gitmelerini sağlamak için belediyece bir otobüs almayı kararlaştırdık. Otobüs alınıncaya kadar şimdilik sadece çocukların okula gelip gitmelerini sağlamak için belediyeye ait bir minibüsü kendilerine tahsis ettik.

Lice deprem nedeniyle yerle bir oldu. O zaman bir takım politik nedenlerle konutlar bir oldu bittiye getirildi. Baraka şeklindeki bu konutlar şimdi oturulmaz durumdadır. Ufak bir elektrik kontağında tutuşmaya elverişli olan bu evler ayrıca yöresel özellikler nedeniyle de oturmaya elverişli değildir. Bu nedenle evlerin betonarme evler şeklinde inşası için ilgili yerlere başvurduk.

Ayrıca belediyemizin bir üretici belediye olması gerekir. Yine tüketim mallarının ucuz elde edilmesi ve ucuz olarak dağıtımını sağlamak için üretici ve tüketici örgütlerin kurulmasını sağlamak gerekir. Belediye Meclisi kararlarıyla belediyemiz Lice'de kuruluşu tamamlanmak üzere olan salça fabrikasına ortak oldu. Ayrıca bu konuda yeni olanaklar da geliştirilerek üretici ve tüketici kooperatiflerin kurulmasını gerçekleştireceğiz.

Ayrıca belediye sınırları içinde kalan mezraların yol ve elektrik ihtiyaçlarını en kısa zamanda gidermeye çalışacağız.

İlçemizin imar planı yeniden gözden geçirildi. Bu konuda çalışmalarımız var. İlgili kuruluşlara başvurduk.

Önümüzdeki dört yıllık süre içinde belediyemizi gerçekten halkın belediyesi yapacağız. Görevimizi başaracağız.

Ankara'da Belediye halkın elektriğine zam yaptı

DARGELİRLİ HALKIN BU ZAMDAN ZARAR GÖRMEYECEĞİNİ BİLDİREN ANKARA BELEDİYE BAŞKANI ALİ DİNÇER'İ ORTALAMA ELEKTRİK TÜKETİMİ İLE İLGİLİ RAKAMLAR YALANLIYOR...

Görev (Ankara)- Geçtiğimiz günlerde Ankara Belediyesi elektriğe zam yaptı. Belediye Başkanı CHP'li Ali Dinçer, bu zammın dar gelirli halka zarar vermeyeceğini ve enerji tasarrufunu teşvik edeceğini öne sürdü. Gerekçe olarak da, elektrik fiyatının kademeli olarak saptanmış olmasını gösterdi.

Buna göre, ayda 40 kilovata kadar tüketim yapanlar, KW başına 74 kuruş, 100 kilovata kadar tüketenler 105 kuruş ve 100 kilovattan fazla tüketenler de 145 kuruş verecek.

Oysa, dar gelirli işçi, memur, küçük esnafın evindeki elektrikli araçların bir aylık elektrik tüketimi 199 kilovatı çok aşıyor. Böylece, örneğin evinde 3 lamba, 1 televizyon, bir ütü, bir fırın, çamaşır makinesi ve bir buzdolabı olan aile, 121 kilovat tüketerek en üst birimden elektrik ücreti ödeyecek.

Büyük sanayicilere, tekellere, parababalarına, devletin fabrikalarını kapatma pahasına ve ucuz tarifeden elektrik enerjisi sağlayanların, dargelirli halkın zorunlu gereksinimi olan elektriğe birden bire yüzde 100'ün üzerinde zam yapmaları, ekonomik bunalımın faturasının işçi ve emekçi kitlelere ödetildiğinin en açık kanıtı olmuyor mu?

Bir evin asgari elektrik tüketimi

Elektrikle çalışan aletler	miktarı	saat başına çektiği enerji	kullanım süresi	aylık tüketim
Lamba	3	75 W	günde 5 saat	33.750 KW
Televizyon	1	80 W	günde 4 saat	9.600 KW
Ütü	1	1.000 W	ayda 8 saat	8.000 KW
Fırın	1	1.500 W	ayda 8 saat	12.000 KW
Buzdolabı	1	150 W	günde 12 saat	54.000 KW
Çamaşır makinesi	1	500 W	ayda 8 saat	4.000 KW
		aylık toplam tüketim	....	121.350 KW

Çumra'da faşist baskı!

MHP'li Belediye Başkanının yerlerinden ettiği işçiler

Çumra'da MHP'li Belediye Başkanı işçilere yoğun baskı uyguluyor

Görev (Çumra)- 11 Aralık seçimlerinde bölge halkının sorunlarına sırt çeviren CHP'nin tavrı, Çumra'da faşistlerin güçlenmesine yol açmıştı. 5 Haziran'a oranla CHP'nin oy kaybettiği Çumra'da, MHP belediye başkanlığı'nı ele geçirdi.

MHP'li belediye başkanı Hikmet Berberoğlu'nun ilk "icraatı", belediyeye faşist militanları doldurmak ve işçileri zorla MİSK'te örgütlemeye çalışmak oldu. Bu arada, işyerinde yetkili olan Genel-İş sendikasının şube yöneticileri de işi gevşek tutunca, yapılan sahte referandumda MİSK yetkiyi aldı.

Bu konuda bazı işçilerin görüşlerine başvurduk. Katiplik yaparken, "çöpçülüğe" verilince işten ayrılan bir işçi "Faşist başkanın baskılarından ayrıldım" diye sözlerine başladı. Belediye başkanının "Her işçi milli bir ruh taşımalıdır, milliyetçi olmayan, burada çalışamaz" dediğini bildirdi. Aynı arkadaş daha sonra şunları söyledi: "İşyerim değiştirildiğinde Genel-İş'e gittim, bazı işçilerin işyerlerinin değiştirildiğini bildirdim. Buna karşılık Genel-İş sekreteri (aynı zamanda CHP'den Konya İl Genel Meclisi üyesidir) 'yapılacak bir iş olmadığını, Çumra'daki işçileri gözden çıkarttıklarını' söyledi."

Bir diğer işçi ise şunları söyledi:

"Belediye başkanı işe başladıktan 20 gün sonra Konya'dan MİSK'in adamlarını getirtti. Genel-İş'in komünist bir sendika olduğunu, MİSK'e geçmeyeni çöpçülüğe vereceğini söyledi.

Referandumdan önce iki arkadaşla CHP Genel Sekreteri Mustafa Üstündağ'a gittik. Genel-İş'in ilgilenmediğini, kendisinin yardımının olup olamayacağını sorduk. Üstündağ "Sizin faşist olmadığınızı nereden bileyim, bugünlerde hep faşistler geliyor" deyip savdı. "Belediyedeki mücadelemizde çok şeyi öğrendik. CHP'nin kimi temsil ettiğini, sarı sendikanın ne olduğunu, faşizmin ne olduğunu iki aylık dönemde gördük, öğrendik."

BAŞAK

KOOPERATİFLER KİMİN?

Türkiye'de çok uzun yıllardır kooperatifçilikten söz edilir. Kooperatiflerin yararlarını anlatmak için uzun uzun yazılar yazıldı. Hükümet programlarında bile yer verildi kooperatifçiliğin geliştirilmesine.

Gerçekte dünyanın çeşitli ülkelerinde çok başarılı örnekleri görülmüş. Hele sosyalist ülkelerde sosyalizmin inşasına ve ülke ekonomisine katkıda bulunan kuruluşlar olarak önemli görevler yapıyorlar.

Türkiye'de de kooperatifler Anayasa'da yer alıyor. Anayasa çok genel ve soyut olarak da olsa kooperatifçiliği teşvik ediyor. Ne var ki gerek tüketici, gerekse üretici kooperatifleri bugüne kadar hiç de doğru bir anlayışla teşvik edilmedi. Üreticilerin kuracakları kooperatiflere çok önem verdiğini parti programına alan CHP dahil bütün burjuva partilerinin konuya yaklaşımı da tümden sakat.

Bugünkü kooperatifçilik anlayışı büyük toprak sahiplerinin çıkarlarını korumayı esas alıyor. Kurulan üretim kooperatiflerinde az topraklı küçük üreticilerin söz sahibi olması mümkün değil. Bu tür örgütlenen kooperatiflerde ancak büyük ortaklar çıkar sağlıyorlar. Zaten CHP'nin anlayışı da büyük toprak sahipleriyle küçük üreticilerin arasındaki sınıf uzlaşmazlığını gidermeye dayanıyor. Oysaki üretici kooperatifleri yalnızca küçük üreticilerin bir araya geldiği, yönetimdekesin söz sahibi oldukları demokratik kuruluşlar olmalıdır. Toprak dağılımındaki eşitsizliğin giderilmesi ülke çapında bir toprak ve tarım reformu yapılması da kooperatifçiliğin bu anlamda gelişmesi için şart oluyor.

Bugün yurdumuzdaki üretici kooperatiflerinin hemen tümü büyük ortakların çıkarlarını koruyor. Bu yüzden de kötü örnek oluyor. Kapitalist anlayışla konuya bakıldığında elbette böyle olacak. Çünkü kapitalistler kooperatifleri özel sektör sayıyor. Üstelik yalnızca ekonomik amaçları olan kuruluşlar olarak görüyor.

Gerçek anlamda kooperatifler ise ancak küçük üreticilerce kendi aralarında demokratik bir anlayışla kurulup işletilebilir. O zaman kooperatifler küçük üreticilerin çıkarına işleyecek. Onlar söz ve karar sahibi olacaklar. Daha çok gelir sağlayacaklar. İş bununla da bitmeyecek. Birlikte çalışmanın, birlikte üretmenin tadına varacaklar. Karşılıklı dayanışma anlayışı gelişecek. Birlikte çalışıp birlikte üretirsek, kardeşçe yaşarsak insan olmanın mutluluğuna varacağız.

Bütün insanların kardeşlik ve barış içinde yaşadığı sosyalist bir toplumu da daha iyi anlayacağız.

Gündüz MUTLUAY

Ambargo kalkacak diye...

YENİ BAĞIMLILIK PLANLARINA HAYIR!

Amerikan yönetiminin, Türkiye'ye silah ambargosu uygulamasını öngören Kongre kararını yürürlükten kaldırma yönünde başlattığı son girişimler, Türkiye-ABD ilişkilerine yeni bir biçim kazandırdı. Carter yönetimi, 26 Mart 1976 tarihli "savunma işbirliği anlaşması"nın gözden geçirilmek üzere ileri bir tarihe ertelendiğini, buna karşılık ilgili yasa hükmünün iptal edilmesiyle ambargonun doğrudan doğruya kaldırılacağını bildirdi. Böylece, ABD dış yardım programının 620. maddesindeki yasaklama hükmünün kaldırılması Kongre'den istendi.

Ecevit hükümetinin kabullenmeye hazırlandığı yeni Amerikan "yardım" planı, yeni bağımlılık planlarının paravanasından başka birşey olamaz. ABD Dışişleri Komisyonu üyesi Solarz'ın deyimiyle, "iki ülkenin de ortak bir tehdit altında olduğu" sahte gerekçesiyle başlatılan yeni "yardım"lar, ülkemizin hükümranlığından ABD'ye verilmesi planlanan yeni ödünlerin mazereti olarak kullanılmak istenecektir. Bu yardım karşılığında, başta ABD olmak üzere NATO çevrelerinin, topraklarımızdaki saldırı üsleri üzerinde yeni imtiyazlar koparmaya hazırlandıkları şimdiden belli olmuştur.

Yeni "yardım" planının tek "yeni" özelliği, Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığını artıracak yeni girişimlerin, ABD ve Türkiye'nin tek taraflı kararlarıyla, yasama organlarınca onaylanmadan yürürlüğe konacak adımlarla gerçekleştirilmesine olanak tanımasıdır. Amerikan üsleriyle silah yardımı arasında bir "kira" bağı kuran "savunma işbirliği anlaşması"nın gündemden çıkarılması, pazarlığın gizli kapaklı yürütülmesine ortam yaratmaktan başka anlam taşıyamaz.

TİP Genel Başkanı BORAN:

"BARIŞ GÜÇLERİ SAVAŞ GÜÇLERİNİ YENECEKTİR"

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, nötron bombası üretimiyle ilgili olarak Sovyet gazetesi Pravda'ya demeç verdi. Boran, özetle şu görüşlere yer verdi:

"Dünyamız barışsever güçleri, silahlanma yarışı başlatan ve nükleer savaşa hazırlanan emperyalistlerin planlarını bozabilir ve bozacak güçtedir. Nükleer ve diğer silahlanma yarışını durdurmak yolunda Sovyetler Birliği'nin tam zamanındaki girişimini ve tüm ilerleme ve demokrasi güçlerinin çabalarını destekliyoruz.

"Dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi hareketi ve ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklar, emperyalistlerin hunharca planlarını boşa çıkaracaktır. Barış için yapılan savaş güç geçtikçe gelişiyor, güçleniyor, genişliyor ve gittikte daha örgütlü bir duruma geliyor. Barış güçleri savaş güçlerini yenecektir."

KOOPERATİF AĞALIĞINA SON!

BURSA YENİŞEHİR'DE SELİMİYE KÖYÜ TARIM KREDİ KOOPERATİFİNİN KONGRESİNE YÜZLERCE ORTAK SOKULMADI. 26 KİŞİYLE TOPLANAN KONGREDE BİR AVUÇ ÇIKARCI KENDİLERİNİ YENİDEN SEÇTİRDİ. KONGREYE ALINMAYAN ÜYELER "MÜCADELEYE DEVAM EDECEKLERİNİ" BİLDİRDİLER...

Bir avuç çıkarcı Selimiye Köyü Kooperatifini çiftliğe çevirdi

- Kooperatif yöneticileri, borçlarını ödemek isteyen köylüleri geri çevirdiler, daha sonra da "borcunuz var" diye kongreye almadılar...

Görev (Bursa - Yenişehir)- Yenişehir ilçesinde biri merkezde, üç tanesi köylerde olmak üzere Tarım Kredi Kooperatifleri vardır. Selimiye köyündeki kooperatif de bunlardan biridir. 1945 yılında kurulmuş olup on iki köyden ortakları vardır. Kooperatifin yönetim kurulu yıllardır aynı köyden belli kişilerin nöbet değiştirmesi ile oluşmaktadır. Kooperatiften gerektiği gibi yararlanamayan diğer köy ortakları genel kurullara katılmakta şimdiye kadar isteksiz davranmışlardır.

Ancak, 1977 Şubat'ında bu kooperatifte muhasebeci olarak işe başlayan bir Türkiye İşçi Partisi üyesi öncülüğünde, üreticiler sorunlarına sahip çıkmaya başladılar. Kooperatif yönetiminin, burasını bir çiftlik gibi yönetmesini engelleme yönünde güçlerini birleştirdiler.

Geçtiğimiz haftalarda, Selimiye Kooperatifinin kongresi yapıldı. Kongre saatinden önce kooperatife gelen köylüler, salonun jandarma tarafından çevrildiğini gördüler. Kooperatif tarihinde, kongreye ilk defa böyle yüksek bir katılma oranı gerçekleşmişti. Üyeler, kongre salonuna ad okunarak alınmaya başlandığında yönetim kurulu son oyununu da oynadı, "Kooperatife borcu olanların kongreye katılamayacakları' bildirildi. Böylece 800 ortaktan 45'i salona girdi, bunlardan da bir kısmı yapılan uygulamayı kınayarak kongreyi terketti. Kongre, 26 üye ile toplandı. 500 üye, bu durumu protesto ederek dışarda bekledi. Çıkar şebekesi amacına ulaşmış, bir ayak oyunuyla kongreyi almıştı. Ama mücadele bitmedi.

Selimiye kooperatifi ortağı küçük üretici köylüler, haklarını savunmak için birlik olmaları gerektiğini bu kongre ile bir kez daha anladılar. Şimdi haksızlıkların ve çıkarcıların üzerine hep beraber yürüyecekler.

ÜRETİCİLER NE DİYOR?

Bu konuda Selimiyeli bazı kooperatif ortaklarının görüşlerini aldığımızda, şunları öğrendik:

Mustafa Kumarslan: (Demirboğa köylüsü) Biz Kooperatife Eylül ayında borçlarımızı yatırır, aynı ayda kredi alırdık, bu sene kooperatif bize yazı gönderdi. İkinci bir emre kadar hiç bir surette para kabul etmiyoruz dediler. Biz de ikinci emri bekledik. Gelmedi. Kongre öncesi bize "siz borçlarınızı ödemediğiniz için oy hakkınızı kaybettiniz" denildi. Kongrede oy kullandırmak için kendi çevrelerinin borçlarını kabul etmişler, oldu bittiye getirildik.

Zekai Kamul: Kongreye katılımın fazla olması üreticilerin artık bir uyanış içinde olduğunu gösteriyor. Kongreyi izlemek için gelen Bölge Müdürü bile, o kalabalığı gördüğünde hayretini belirtti.

Ahmet Nilüfer: Mücadelemiz daha bitmedi, kongreye çeşitli mercilerde itiraz edeceğiz.

dosttan dosta..

Amerikan sermayesi...

Mafia'yı bilirsiniz. Hani şu ünlü gangster şebekesi. Gelen haberlere göre Mafia son yıllarda sanayi yatırımlarına yönelmiş. Beyaz zehir satıcılığı, kadın ticareti, kiralık katillik gibi son derece kârlı ve kirli işlerin yanı sıra koca koca fabrikalar kuruyorlar, dolarlarına dolar katıyorlarmış. Ülke ekonomisindeki egemenlikleri, diğer tekellerin yanı sıra hızla artıyormuş. Desenize Amerikan emperyalizmi gerçek kimliğine kavuşuyor yavaş yavaş.

Bütün bunlar olup biterken gazetenin birinde bir fotoğraf ilişti gözümüze: Amerika'nın eski başkanı Nixon ülkenin ünlü Mafia şefleriyle elele. Tatile mi ne çıkıyorlarmış..

Mafia'nın, demin sözünü ettiğimiz "yasal" (!) yatırımlarını nasıl geliştirdiğini yeterince açıklıyor bu ilişki.

Sancar'ın yetenekleri (?)

Biliyorsunuz Genel Kurmay eski Başkanı Semih Sancar, Sabancı ailesinin kontrolundaki Akbank'ın idare meclisi üyeliğine seçildi. Biz, Sancar'ın bankacılık yeteneğinden haberimiz olmadığını belirtmekle yetinelim.

ski Genelkurmay Başkanı
Sancar "Her emekli orgenerale bir emir subayı, oto ve şoför verilmeli" dedi
ANKARA(Özel)- Eski Genelkurmay B
...ar, emekli olan kuvvet

Bak şu talihsizliğe...

İstanbul Şişli'den Alp Uyguner arkadaşımız bir fıkra göndermiş. Önce, "bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin yılmaz savaşçılarına" gönderdiği selamı iletiyor, sonra fıkrayı aktarıyoruz: Faşist Hitler'in propaganda bakanı Goebels, ülkenin bütün valilerini toplamış, kitleleri uyutmanın inceliklerini anlatıyormuş. 'Herşeyi, her nesneyi bir propaganda aracı olarak kullanabilirsiniz. Çok atik davranmak zorundasınız" demiş ve bir örnek vermiş: "Diyelim ki bir kitle önündesiniz ve etkili sözler söylemeniz gerekiyor. Derhal pencereye koşun, ses tonunuzu ayarlayarak ilk gördüğünüz şeyi parmağınızla gösterin. Diyelim ki, bir otomobil duruyor aşağıda, yapacağınız şudur: 'İşte bir araba, yarın on, bir hafta sonra yüz, sonra bin, on bin, yüz bin olacak bu arabalar, herkesin bir arabası olacak' diye haykıracaksınız, işte propaganda budur" demiş. Bizim vali efendiler derslerini aldılar ya, dönmüşler şehirlerine.

Günün birinde valilerden biri bir toplantıda efendisinden öğrendiklerini uygulamaya kalkışmış. Fırlamış yerinden, açmış pencereyi, tam "iştee" diyecekken ne görsün, bir mezarlık. Bozuntuya vermemiş, "İşteee bir mezarlık, yarın on, bir hafta sonra yüz, sonra bin, on bin, yüz bin olacak bu mezarlar, herkesin bir mezarı olacak."

"Söyleyene değil, söyletene bak" diye bir söz vardır. Biz onu biraz değiştirdik: "Söyleyene de bak, söyletene de ve düşmanını iyi belle."

İstedikleri ürünü ekemiyorlar

Mecidiye köylüleri tütün, Toprakocak köylüleri ise pancar ekmek istiyor

GÖREV (Bursa)—Bursa'nın Yenişehir ilçesine bağlı Mecidiye köylüleri 1969 yılında konan tütün ekim yasağının kaldırılmasını isterken Toprakocak köylüleri kendi arazilerinde başkalarının pancar ekimi yaptıkları halde, Toprakocak köyünün ekim yasağı içine alınmasıyla, kendi arazileri üzerinde kendilerinin pancar ekimi yapmadıklarını ileri sürerek bu kararın düzeltilmesini istediler.

Köylerindeki tütün ekimi yasağı ile de ilgili olarak bir açıklama yapan Mecidiye köyü muhtarı Muzaffer Şen: "Köyümüzde 1968-1969 yılına kadar ekilmekte olan tütün, o yıllarda herhangi bir gerekçe gösterilmeden yasaklanmış bulunmaktadır." dedi.

Mecidiye köyü muhtarı Muzaffer Şen açıklamasında: "Köyümüzün çevresinde bulunan komşu köylerde tütün ekimine izin verildiğine göre köyümüzde böyle bir yasağın bulunması şaşırtıcıdır. Mecidiye köyünde topraklar verimsiz ve kıraç olması nedeniyle buğday ve ayçiçeğinden başka hiç bir ürün yetişmemektedir. Köylümüzün geçimi bu yüzden sınırlı kalmış durumdadır. Tütün ekim yasağının kaldırılması ile gerek köyümüzün ekonomik durumuna gerekse yurt ekonomisine katkımız fazlalaşmış olacaktır." demiştir.

Toprakocak köylüleri de sahibi bulundukları tarlalara, sadece "Toprakocak köyünde pancar ekilmez" yasağı bulunduğu için köy halkının pancar ekimi yapmadığını, tarlalarını pancar ekimi için başka şahısları icarlamak zorunda kaldıklarını belirttiler. Köy arazisinde ve civarındaki arazilerde bol miktarda pancar ekimi yapıldığını belirten Toprakocak köylüleri "pancar ekimine izin verildiği takdirde geçimlerini zar zor sağlayan köy halkının bir lokma daha ekmek yiyebileceğini" söylediler.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

TİP'in "NATO'ya hayır" kampanyası geniş destek görüyor

ULUSAL BAĞIMSIZLIK İÇİN NATO'YA HAYIR
YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE

ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE SOSYALİZM BAYRAĞINI YÜKSELTELİM

TİP, NATO'DAN ÇIKILMASI İSTEĞİNİ HÜKÜMETE BİLDİRDİ

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN, 3 NİSAN'DA BAŞBAKAN ECEVİT'E BİR MEKTUP YAZARAK NATO'DAN ÇIKILMASINI TALEP ETTİ.

TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın Ecevit'e yazdığı mektubun tam metnin yayınlıyoruz:

"Sayın Bülent Ecevit
Başbakan
ANKARA

Merkez Yönetim Kurulumuz, NATO'nun kuruluş gününde, Partimizin Türkiye-NATO ilişkileri konusundaki görüşlerini ve taleplerinin Hükümet Başkanı olarak tarafınıza iletilmesine oybirliği ile karar vermiştir. Bu karar uyarınca Partimizin konuya ilişkin görüşlerini dikkatinize sunarım.

— NATO ittifakı, "ortak savunma" ve "düşmanı caydırma" bahanesi arkasında, aslında sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketlerini ve ittifaka dahil ülkelerdeki işçi ve emekçi sınıfların mücadelesini sindirmek ve engellemek amacıyla kurulmuştur.

— NATO, oniki devlet arasında yapılmış ve daha sonra Yunanistan ve Türkiye'nin katılmasıyla genişletilmiş bir ittifak görünümünü taşımakla birlikte, egemen-yönlendirici gücünün ABD olduğu tartışmaya yer bırakmayacak kadar bilinen ve kabul edilen bir gerçektir.

— NATO stratejisinin de aslında ABD stratejisi olduğu aynı derecede bilinen bir gerçektir. Nitekim ABD, "kademeli esnek mukabele" stratejisini önce kendi askeri stratejisi olarak geliştirip benimsedikten sonra, buna karşı çıkan De Gaule yönetimindeki Fransa'nın askeri kanattan ayrılması üzerine NATO'ya da kabul ettirebilmiştir. Bu strateji Avrupa'daki özellikle sınır devletleri - bu arada Türkiye'yi - olası bir savaşın ilk denemesinin yapılacağı yerler haline getirmektedir.

— NATO'nun stratejisi ve örgütlenişi, Sovyetler Birliği ile bir nükleer dünya savaşı olasılığına göre ve ABD'nin güvenliğini ve çıkarlarını sağlamak üzere biçimlendirilmiştir. Diğer NATO üyesi ülkelerin savunulması ancak bu çerçeve içinde ve bu amaca yönelik olarak söz konusudur. Bunun böyle olduğu Türkiye örneğinde açıkça görülmektedir. Bundan dolayıdır ki, başında bulunduğunuz hükümet de NATO stratejisinden ayrı bir "ulusal savunma kavramı" savını ortaya atma gereğini duymuştur.

— Bununla beraber, NATO'nun Türkiye için en büyük tehlikesi, Türkiye'yi kendi iradesi, hatta bilgisi dışında bir dünya savaşına sokabileceğidir. Emperyalizmin, dünyanın başka bir bölgesinde Türkiye'yi hiç ilgilendirmeyen bir sorundan ötürü çıkarabileceği silahlı bir çatışma ve bunun nükleer savaşa dönüşmesi, topraklarında barındırdığı ABD ve NATO üslerinden ve dinleme tesislerinden ötürü Türkiye'yi ilk savaş alanlarından biri durumuna düşürecektir.

— Topraklarında NATO ve ABD üs ve tesisleri bulundurması, Türkiye'nin kendisi için olduğu kadar bölge barışı için de bir tehlikedir. Bölgedeki sosyalist ülkelerle anti-emperyalist ilerici Arap ülkeleri bu üslerin tehdidi altındadırlar. Bu durum sürdükçe sözkonusu ülkelerle Türkiye arasında karşılıklı güvene ve iyi komşuluğa dayalı dostluk ilişkilerinin tam bir gelişme gösterememesi ve sınırlı kalması doğaldır.

— ABD'nin son aldığı, nötron bombasını üretme kararı, NATO üyesi olmanın tehlikelerini daha da artırmaktadır. İnsanlarla alay edercesine 'temiz bomba' olarak sunulan bu kitle halinde imha aracının Avrupa'da, NATO üyesi ülkelerde kullanılmak üzere hazırlandığını ABD yetkilileri açıklamışlardır. Nötron bombasının geliştirilip üretimine girişilmesi, Helsinki anlaşması ile belgelenen yumuşama politikasına ve sürecine, detanta aykırıdır; silahlanma yarışını kışkırtıcıdır ve en önemlisi bir nükleer dünya savaşı olasılığını artırıcı olmaktır. Bu bombanın yerel, sınırlı savaşlarda kullanılacağı ileri sürülmektedir; oysa herhangi türden nükleer silahlar bir kez kullanılmaya girişilince, başlatılan savaşın dünya savaşına dönüşmesi kaçınılmazdır. Kaldı ki savaş sınırlı kalacak da olsa, ülkemiz nötron bombasının kullanılacağı alanlardan biri olma durumunu koruyacaktır. Türkiye, nötron bombasının üretiminin durdurulması, kullanımının yasaklanması yönünde tutum almalı, her hal ve şartta bu bombaların Türkiye'ye getirilmesine müsaade edilmemelidir.

— Ülkemizin çok sözü edilen "jeopolitik" durumu, onun NATO blokuna dahil olmasını değil, askeri bloklar dışı, bağlantısız kalmasını, tarafsızlığını korumasını gerektirir. Kollektif güvenlik, toplumsal sistem farkı gözetmeksizin yapılacak uluslararası konferans ve anlaşmalarla, nükleer ve konvansiyonel silahların kullanılmasının, silahsızlanma ile sağlanılmalıdır.

— Nihayet NATO'da kalınması, kendi ulusal savunmamızın gereklerinin çok üstünde askeri harcamalara ve silah altında asker bulundurulmasına yol açmaktadır. Böylece yurt kaynaklarının büyük bölümü geniş halk yığınlarının gereksinimlerine aykırı yönde kullanılmakta ve askerlik süresi çok uzun tutulmaktadır.

Yukarıdan beri özetlediğimiz bu nedenlerle Türkiye'nin güvenliği ve ulusal çıkarları NATO'dan çıkılmasını emretmektedir. Silahlı kuvvetlerimizin eğitim ve savaş araç, gereç ve silahları bakımından bir dış kaynağa bağlı kalmaması ve yurt savunması gereklerine uygun bir ulusal savunma kavramının geliştirilip uygulanabilmesi de ancak böyle mümkün olacaktır.

NATO'nun yirmidokuzuncu yılını tamamladığı bugün, antlaşmanın öngördüğü üzere bir yıl öncesinden ihbarda bulunularak Türkiye'nin NATO ittifakından ve örgütünden çıkılmasının sağlanmasını Türkiye İşçi Partisi adına arz ve talep ederim.

Saygılarımla."

● NATO'YA HAYIR KAMPANYASI YURDUN DÖRT BİR YANINDA SÜRÜYOR, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE SOSYALİZM BAYRAĞINI YÜKSELTİYOR.

Türkiye İşçi Partisi tarafından düzenlenen "Ulusal Bağımsızlık için NATO'ya Hayır" kampanyası, geçtiğimiz hafta içinde, Türkiye'nin çeşitli yörelerinde başlatıldı. TİP Genel Başkanı Boran'ın Başbakan Bülent Ecevit'e iletilen ve gerekçeleri ile birlikte NATO'dan çıkılması talep eden mektuplarla birlikte başlayan kampanya, çeşitli eylemlerle 23 Nisan'a kadar sürdürülecek. Düzenlenen eylemler arasında afişleme, bildiri dağıtımı, miting, kapalı salon toplantıları, paneller, vb. de yer alıyor.

Türkiye İşçi Partisi tarafından sürdürülen kampanya, belirli bir yıldönümünün ötesinde, Türkiye'nin bugünkü dış ilişkileri açısından da oldukça önemli ve kritik bir döneme rastlamıştır. Emperyalizmin ekonomik ve askeri mihraklarına daha da bağımlılığı getirecek, en azından bu bağımlılık ağlarının tescili anlamına gelecek girişimlerin, üstelik ilericilik ve Türkiye'yi "darboğazlardan kurtarma" adına yapıldığı bir dönemde, TİP'in kampanyasının önem ve anlamı bir kat daha artmıştır.

Bu kampanya dolayısıyla bir kez daha görülmüştür ki, tüm ilerici, yurtsever ve barışçı güçlerle birlikte, gerçek bağımsızlığın, barışın en ön saflarda yer alan öncü gücü, her yerde olduğu gibi Türkiye'de de sosyalistlerdir. Öncü, kararlı güç, işçi sınıfının politik hareketidir.

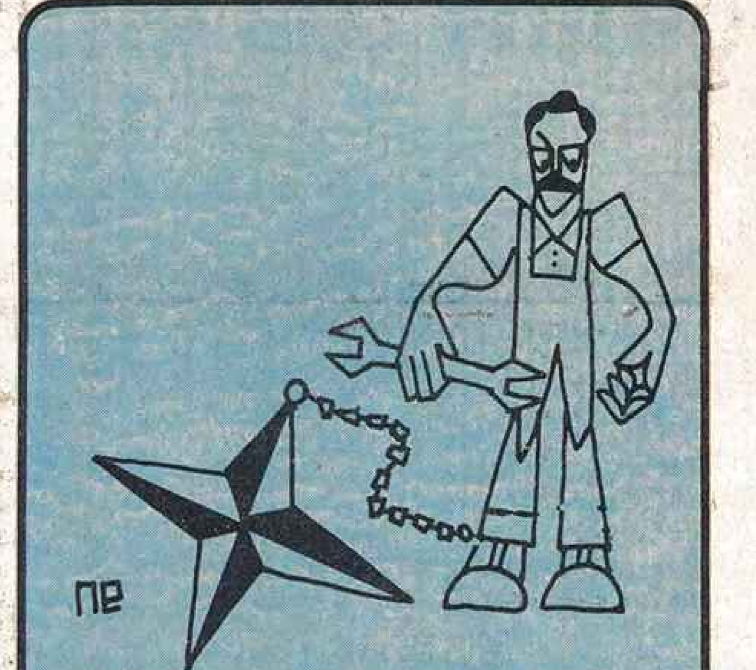
Yine aynı kampanya dolayısıyla görülmüştür ki, büyük burjuvazi ile birlikte onun partileri, "liberal"inden faşistine kadar burjuvazinin siyasal güçleri ve onların safında yer alan maocular, barış ve bağımsızlık mücadelesinin başlıca düşmanlarıdır.

Bugün Türkiye İşçi Partisi yurdun dört bir yanında ulusal bağımsızlık ve sosyalizm bayrağını yükseltiyor.

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin şiarları kitleleri sarıyor.

Yaşasın Bağımsız Türkiye!
NATO'ya Hayır!

35 milyon metrekare yurt toprağı, Amerikanın işgali altında, dinleme tesisleri ve üs olarak Amerika'ya hediye edilmiş durumda. Bu üsler, çıkacak bir atom savaşında Türkiye'nin ilk önce yokolmasına sebep olacak...

NATO'ya hayır kampanyasını hiçbir baskı engelleyemez

- Türkiye İşçi Partisi'nin "NATO'YA HAYIR" Kampanyası Ecevit iktidarının polisi tarafından da engellenmeye çalışılıyor.
- Çeşitli illerde afiş yapıştıran 200'ü aşkın Partili göz altına alındı, işkence gördü.
- Türkiye İşçi Partisi'nin binaları polis tarafından basılmak istendi, İstanbul'da ve Eskişehir'de polis TİP üyelerine ateş açtı.
- Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun hizmetindeki "maocu" bazı gruplar da TİP'in kampanyasına karşı yoğun saldırıya geçtiler.
- TÜTED İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu, Türkiye Yazarlar Sendikası ve TİP İstanbul İl Merkezinin bulunduğu binaya polis timleri tarafından yapılan saldırıyı protesto etti.
- TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör ile TÜTED Genel BaşkanıAykut Göker ortak bir basın toplantısı düzenleyerik TİP İl Merkezine yönelik saldırıyı kınadılar.
- TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, İçişleri Bakanı Özaydınlı'ya gönderdiği telgrafta, Parti üyelerine ve binalarına yönelik polis saldırılarını kınadı.
- Basında çeşitli ilerici yazarlar, Ecevit Hükümetinin Türkiye İşçi Partisi'nin kampanyası karşısındaki baskıcı tavrının demokratlıkla bağdaşmadığını belirttiler.
- TİP yerel örgütleri Diyarbakır ve İçel'de partililerin gözaltına alınmasını İçişleri Bakanlığı'na çektikleri telgraflarla kınadılar.
- Tüm engelleme ve baskılara karşın, TİP üyeleri yurdun dört bir yanında kampanyayı büyük bir hızla sürdürüyorlar. Çeşitli illerde işçiler, emekçiler kampanyaya bizzat katılarak destekliyorlar, TİP'in düzenlediği toplantılara yüzlerce kişi katılıyor..

ONBEŞ GÜNDE BİR

KORE'DEN... NATO'YA

yaslamanın yolunu aramış ve NATO'ya girmek için başvurmuşlar. Ama bir yandan NATO içinde görece küçük emperyalist ülkelerin Güneydoğu Avrupa'daki karışık durumdan endişeleri, bir yandan da Orta Doğu ve Yakındoğudaki nüfuz ve olanak konusunda İngiltere ile Amerika arasındaki çekişmenin henüz Amerika lehine kesin sonuca bağlanmamış olması NATO'ya girişimizi engellemişti.

14 Mayıs'ta demokratlar iktidara geçiyor. Parti liderleri, Celal Bayar, Cumhurbaşkanı, Adnan Menderes Başbakan ve Fuat Köprülü Dışişleri Bakanı oluyorlar.

Bu durumda iken Kore savaşı çıkıyor. Yıl 1950, aylardan Temmuz. Birgün bir Amerikalı senatör, özel görevle çıkageliyor.İktidardaki demokratların adı geçen liderleriyle görüşüyor ve el altından anlaşma sağlanıyor. Türkiye Kore'ye asker gönderecek, karşılığında da Amerika Türkiye'nin NATO'ya girmesini sağlayacaktır.

Senatör demeç veriyor gazetecilere; "ben hükümetinizin kararını biliyorum; ama bunu benim açıklamam doğru olmaz" diyor gülerek. Ama aslında hükümetin bir kararı yoktur henüz; yalnızca üç büyükler kendi aralarında kararı vermişlerdir. İstim arkadan geliyor, geceleyin 9'da hükümet olağanüstü toplanıyor ve oldu bittiyi karar olarak kabul edip benimsiyor. Bu savaş kararını, göstermelik bile olsa TBMM'den geçirme gereği ise hiç duyulmuyor.

Böylece Türkiye Kore'ye, dünyanın öbür ucuna, Amerikalılardan sonra en büyük birliği gönderiyor. Ve birlik ilk ciddi savaşta, herkes çekilirken artçılık görevi yüklenip hemen tümüyle yokoluyor. Karşılığında da bir süre sonra NATO'ya alınıyoruz. Ve egemen sınıf burjuvazi derin bir "oh" çekiyor.

NATO'ya girişimizin kısa öyküsü bu. Görüldüğü gibi daha girişimizde bile binlerce ölüm, yaralı var; kan ve ateş var.

Dahası var. NATO ve ikili anlaşmalar yoluyla topraklarımızda kurulan üslerden haberimiz olmadan havalanan U2 casus uçakları var; radar tesisleri var; atom başlıklı füzeler var; haberimiz olmadan komşu ülkelere çıkarmalar var; ve gene haberimiz olmadan Küba krizi sırasında kendini ateş ortasında bulabilecekken, son anda varılan anlaşma ile gene haberimiz olmadan Amerikalıların üslerden bazı füzeleri geri çekmesi var.

Ordumuzun hemen hepsini NATO, dolayısıyla Amerika emrine verişimiz var. Bütçemizin ağır yükünü kalkınma yerine bu giderlere harcayışımız var. O kadar ki, daha geçen gün gazeteler yazıyordu, ambargo sırasında askeri yardım gelmediği halde bu yardımı kontrol eden heyetler Türkiye'de duruyormuş; bu heyet üyelerinin ev kirasını, havagazı, telefon masraflarına varıncaya kadar bütçemizden karşılıyormuşuz; bunların hepsi var. Sözü uzatmaya gerek yok. NATO'ya girişimizden bu yana olup bitenler ortada; hep birlikte görüyor, izliyor, yaşıyoruz. Sorarım size. Hâlâ NATO'da kalacak mıyız?

Nihat SARGIN

AMERİKAN ÜSLERİ ÜLKEMİZİ TOPUN AĞZINA SÜRÜYOR

NATO antlaşmasına ve NATO'yla ilgili sözleşmelee dayanarak 1954 yılından itibaren Türkiye ile ABD arasında yüze yakın ikili anlaşma imzalanmıştır. Bir bölümünün yazılı metni bile bulunmadığı açıklanan, ve tümüne yakın bölümü Büyük Millet Meclisi'nden bile gizli tutulan bu anlaşmalar, Türkiye'nin egemenlik haklarına fiilen ABD'nin ortak edilmesi sonucunu doğurmuştur.

Yine NATO antlaşmasına dayanarak Haziran 1954'te ABD ile yapılan bir ikili anlaşma ile topraklarımız üzerinde Amerikan saldırı ve casusluk üslerinin kurulmasına başlanmıştır. Bir dizi hava ve stratejik füze üssünün, elektronik dinleme tesislerinin kurulması, bu üslerde çalışan personelin ihtiyaçlarının karşılanması için, sadece istimlak yoluyla 35 milyar metrekare yurt toprağı emperyalizmin saldırgan planlarına teslim edilmiştir. Ayrıca bu üslerin personeline ulusal egemenlik haklarıyla bağdaşmayan, adeta yeni bir "kapitülasyon" niteliğindeki ayrıcalıklar tanınmıştır. Bu saldırı üsleri Sovyetler Birliği'ni ve kardeş ilerici Arap halklarını tehdit eden nükleer başlıklı füzelerle ağır bombardıman uçaklarıyla doldurulmuştur.

İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİLERİN CEVABI NATO'YA HAYIR

İşbirlikçi iktidarların, üklemizin ulusal bağımsızlığına ve egemenliğine ihanet ederek emperyalizmle kurduğu işbirliğine, yurdumuzun NATO'nun saldırgan planlarına hedef gösterilmesine, işçi sınıfımız ve ilerici güçler elbette susarak cevap vermemişlerdir. Özellikle 1961'den sonra ülkemizdeNATO'ya, ikili anlaşmalara, Amerikan saldırı üslerine karşı çıkan anti-emperyalist hareket hızla boy atmıştır. İşçi sınıfının ve ilerici gençliğin yığınsal olarak yer aldığı bu hareketin en ön saflarını ise Türkiye İşçi Partisi tutmuştur. Türkiye İşçi Partisi, bir yandan ülkemizin NATO'dan çıkması, Amerikan üslerinin kapatılması, ikili anlaşmaların feshedilmesi, bağımsız, bağlantısız, anti-emperyalist bir dış politika izlenmesi davasında işçi sınıfının ve geniş emekçi kitleleri harekete geçirmiştir. Diğer yandan da emperyalizmin yerli işbirlikçilerinin, NATO'nun ülke içinde elele verdiği gerici güçlerin yüzündeki maskeyi parçalamıştır.